

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.140 van 14 januari 1999
in de zaak A. 53.805/VII-12.220.**

In zake : Johan JOCHEMS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johan JOCHEMS
op 28 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van de beslissing vervat in het schrijven
van de gemachtigde ambtenaar van het bestuur
milieuvergunningen van de administratie milieu, natuur
en landinrichting van het ministerie van de Vlaamse
gemeenschap, departement leefmilieu en infrastructuur
van 1 juni 1993 waarbij zijn beroep tegen de
gedeeltelijke afwijzing van een milieuvergunnings-
aanvraag bij besluit van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Antwerpen van 25 februari 1993,
onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 2 april 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Oorspronkelijk wordt er één landbouwbedrijf uitgebaat door de ouders van huidige verzoeker op het adres Heieinde 41 te Hoogstraten.

Op een aanvraag uit 1987 verkrijgen de ouders van verzoeker in graad van beroep op

30 augustus 1991 een vergunning voor de exploitatie van twee stallen voor respectievelijk 18.000 en 20.000 mestkippen, een ondergrondse houder voor 5.000 l petroleum, elektrische motoren van samen ca. 12,2 kW voor het aandrijven van hulptoestellen en twee voedersilo's van ieder 50 ton. Zij exploiteren ter plaatse tevens rundveestallen.

1.2. Ondertussen, op 9 juli 1990, neemt verzoeker een gedeelte van het ouderlijk bedrijf over, nl. de rundveestallen en één kippenstal voor 20.000 stuks.

1.3. Op 28 oktober 1992 vraagt verzoeker een milieuvergunning voor de uitbreiding met een stal voor 27.500 kippen (regularisatie), een stal voor 7.500 kippen, een stal voor 20 runderen en opslag van 650 m³ mest.

Het totale bedrijf van verzoeker zou aldus worden gebracht op 55.000 kippen, 120 runderen, 1.068 m³ mest en 9.500 l brandstoffen.

1.4. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 25 februari 1993 wordt de vergunning geweigerd voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op de uitbreiding met 20 runderen, 35.000 kippen, ondergrondse opslag van 3.500 l petroleum en opslag van 640 m³ dierlijke mest. In het bestreden besluit wordt onder meer overwogen :

"(...)

Overwegende dat de gevraagde uitbreiding deel uitmaakt van één groot kippenbedrijf dat werd opgesplitst tussen vader en zoon doch waarvan de milieu-impact ondeelbaar is;

Overwegende dat voornoemd bedrijf een totaal van 73.000 dieren bedraagt, zodat een MER-rapport diende te worden bijgevoegd";

1.5. Het besluit van de bestendige deputatie wordt ter kennis van verzoeker gebracht bij ter post aangetekend schrijven van 13 april 1993.

Verzoeker tekent bij schrijven gedateerd 23 maart 1993 beroep aan bij de bevoegde Vlaamse minister.

Bij dit beroepschrift dat pas ontvangen werd op 11 mei 1993 (verzoeker stelt in zijn verzoekschrift het beroepschrift op 10 mei 1993 aangetekend te hebben verzonden) wordt onder meer een bewijs van betaling van de dossiertaks ten bedrage van 10.000 frank gevoegd.

In dat beroepschrift voert verzoeker onder meer aan wat volgt :

"(...)

1. Mijn bedrijf maakt geen deel uit van een zogenoemd groot kippenbedrijf uitgebaat door vader en zoon samen. Ik heb een eigen bedrijf dat ik volledig zelfstandig uitbaat, met een volledig eigen administratie, een bedrijf waarvan ikzelf eigenaar ben. Dit bedrijf heeft een eigen toegang tot de openbare weg en staat volledig los van het bedrijf van mijn vader.

Indien men twee onafhankelijke bedrijven zou gaan samen voegen om te kunnen aanhalen dat daardoor de milieu-impact ondeelbaar zou zijn, dan zou dit ook moeten gebeuren voor andere bedrijven, die al dan niet toevallig naast mekaar gelegen zijn. Het is niet omdat toevallig het bedrijf van mijn vader naast mijn bedrijf is gelegen dat men die bedrijven moet samenvoegen omwille van het zogenaamde milieu-impact.

2. Indien een MER-rapport zou moeten opgemaakt zijn had het dossier niet ontvankelijk kunnen verklaard worden door de provinciale overheid. Het aantal dieren blijft beperkt tot minder dan 60.000 dieren, de grens waarop een MER-rapport vereist is

(...)"

1.6. Bij de thans bestreden beslissing vervat in een schrijven van 1 juni 1993 wordt aan verzoeker de ontvangst gemeld van zijn administratief beroep en wordt medegedeeld dat het beroep onontvankelijk wordt bevonden om volgende reden: "het bewijs van betaling van de dossiertaks is niet bij het beroep gevoegd; (MER-plicht = 20.000 fr)".

1.7. Met een ter post aangetekend schrijven van 3 mei 1993 (lees 3 juni 1993) laat verzoeker het volgende weten aan de bevoegde Vlaamse minister:

"Op 10 mei 1993 diende ik beroep in tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen waarbij mij vergunning werd geweigerd voor de uitbreiding van mijn landbouwbedrijf.

Heden ontving ik een schrijven waarvan de kenmerken hierboven zijn vermeld waarbij mij gemeld wordt dat het beroep onontvankelijk wordt bevonden. Als reden wordt opgegeven dat het bewijs van betaling van de dossiertaks niet bij het beroep werd bijgevoegd. Op deze brief is met de hand bijgeschreven wat volgt : 'MER-plicht = 20.000 F'.

Dit onontvankelijk verklaren van mijn beroep is volledig in tegenstrijd met de bepalingen zoals ze vervat zijn in het Vlarem.

1. MER-plicht: Voor de aanvraag die door mij is ingediend dient geen MER-rapport te worden opgemaakt. Op mijn bedrijf worden, na de uitbreiding, 55.000 braadkippen gehouden. Gezien het bedrijf gelegen is in het agrarisch gebied op meer dan 300 meter van een woongebied en op meer dan 500 meter van een drinkwaterwinning dient er geen MER-rapport te worden opgesteld. Men kan dus bij het indienen van het beroep niet eisen dat er 20.000 F betaald wordt als MER-plichtige.

2. Bij het beroepschrift werd wel een bewijs gevoegd dat de vereiste dossiertaks werd betaald. Ik heb op 10 mei 1993 10.000 F. overgeschreven op rekening van AMINAL bestuur Milieuvergunningen te Brussel (rekeningnummer: 091.2206066.24). Een copy van het betalingsbewijs vindt u in bijlage. Het beroep dient wel ontvankelijk te worden verklaard.

3. Art. 24 par. 2 van het decreet betreffende de milieuvergunningen goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 28 juni 1985, gewijzigd bij de decreten van 7 februari 1990 (B.S. 13 maart 1990), van 12 december 1990 (B.S. 21 december 1990, err. B.S. 15 februari 1991) en 21 december 1990 (B.S. 29 december 1990) bepaalt dat de Vlaamse Executieve de wijze regelt waarop het beroep moet worden behandeld.

Deze regeling is vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (B.S. 26 juni 1991) specifiek in artikel 51 en artikel 52.

In deze artikelen wordt bepaald dat indien een beroep onontvankelijk wordt verklaard de indiener van het beroep door de Gemeenschapsminister of door de hiertoe gemachtigd ambtenaar binnen de veertien

kalenderdagen na het verstrijken van de periode bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis dient gesteld.

De in artikel 31 bedoelde periode verviel op 12 mei 1993. Om geldig het beroep onontvankelijk te kunnen verklaren diende ik ten laatste op 26 mei 1993 hiervan in kennis te worden gesteld.

De brief waarbij mij wordt meegedeeld dat het beroep onontvankelijk is dateert van 1 juni 1993 en is op 3 juni aangetekend toegekomen.

Ik meen dat hiermee de procedure zoals ze bepaald is in artikel 52 niet is gevolgd en dat daardoor mijn beroep wel als ontvankelijk dient beschouwd te worden.

Gelet op het hoogdringende karakter en de gevolgen van deze administratieve vergissingen verzoek ik u om het beroep als ontvankelijk te beschouwen en mij hiervan binnen een termijn van 10 dagen per aangetekend schrijven op de hoogte te stellen.

Indien binnen deze termijn geen antwoord wordt gegeven of het beroep verder als onontvankelijk blijft beschouwd zal ik niet nalaten, alle rechtmiddelen die de Belgische Staat mij ter beschikking stelt, aan te wenden om mijn rechten te doen vrijwaren".

1.8. Met een brief van 15 juni 1993 wordt de ontvangst van dit schrijven aan verzoeker bevestigd en wordt meegedeeld dat het voor onderzoek aan AMINAL is toegezonden.

1.9. Bij schrijven van 11 augustus 1993 antwoordt de minister het volgende aan verzoeker :

"In antwoord op uw schrijven van 03.06.1993 dien ik U het volgende mee te delen.

De milieu-effectrapportering heeft tot doel de gevolgen voor het milieu te kunnen inschatten van activiteiten of projecten die o.m. door hun aard en grootte een belangrijke invloed kunnen uitoefenen. Daarom werden bedrijven met pluimveestallen, gelegen in agrarisch gebied, met een totaal aantal dieren van meer dan 60.000 stuks MER-plichtig gemaakt.

Hoewel er voor uw bedrijf een gedeeltelijke overdracht van een vroegere vergunning is gebeurd van vader naar zoon, blijkt uit het dossier en ook uit de voorgelegde plannen dat - gezien de inplanting van de stallen - voor de toepassing van de MER-reglementering een dergelijke opsplitsing niet kan in aanmerking genomen worden. De milieu-impact is in dit opzicht ondeelbaar, zodat moet besloten worden dat er een MER diende gemaakt te worden, daar zich in de bij

elkaar gelegen stalruimten - na uw uitbreiding - in totaal 73.000 dieren bevinden. De Bestendige Deputatie heeft dit ook terecht beoordeeld in haar besluit.

Bijgevolg diende bij het indienen van een beroep tegen het besluit van de Bestendige Deputatie - conform de bepalingen van art. 19 bis van het decreet van 25.06.1986 betreffende de milieuvergunningen - een dossiertaks van 20.000 fr. te worden betaald.

Aangezien U slechts 10.000 fr. dossiertaks betaalde is uw beroep - gelet op de bepalingen van art. 51 van VLAREM I en art. 2 van het besluit van 24.07.1991 van de Vlaamse Executieve - onontvankelijk".

1.10 Op 28 september 1993 verzendt verzoeker zijn beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van 1 juni 1993.

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep op 24 september 1993 te laat werd ingediend daar de bestreden beslissing door verzoeker werd ontvangen op 3 juni 1993;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord in essentie repliceert dat hij op de dag zelf waarop hij de bestreden beslissing heeft ontvangen, namelijk 3 juni 1993 een ter post aangetekend schrijven aan de minister heeft gericht met de vraag enerzijds om verduidelijking, anderzijds om op die beslissing terug te komen; dat hij doet gelden dat "de termijn om bij de Raad van State een annulatieberoep in te stellen geschorst wordt door de vraag om op een beslissing terug te komen";

2.3.1. Overwegende dat verzoeker toegeeft de bestreden beslissing te hebben ontvangen op 3 juni 1993, zodat het annulatieberoep van 28 september 1993 buiten de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor

de afdeling administratie van de Raad van State vastgelegde termijn van 60 dagen werd ingediend; dat te dezen de vraag rijst of het willig beroep door verzoeker op 3 juni 1993 ingesteld, de termijn voor het indienen van een annulatieberoep bij de Raad van State schorst;

2.3.2. Overwegende dat het willig beroep er toe strekte de beslissing tot onontvankelijkheid van het beroep van verzoeker wegens het niet bijgevoegd zijn van een bewijs van betaling van de dossiertaks ten bedrage van 20.000 frank - het bijgevoegd betalingsbewijs had betrekking op de betaling van de dossiertaks ten bedrage van 10.000 frank - te doen herzien; dat verzoeker in zijn beroepschrift van 23 maart 1993, verstuurd op 10 mei 1993, er op had gewezen dat zijn bedrijf geen geheel vormt met dat van zijn vader, dat het als een afzonderlijk bedrijf moet worden beschouwd en dat het aantal dieren na uitbreiding minder dan 60.000 stuks zal bedragen zodat er geen MER-plicht ontstaat; dat in zijn brief van 3 juni 1993 verzoeker in wezen dezelfde elementen aanvoert, ditmaal om aan te tonen dat de verschuldigde dossiertaks geen 20.000 frank maar 10.000 frank bedroeg zodat zijn beroep wel ontvankelijk was; dat inderdaad het verschil in de te betalen dossiertaks gelegen is in het al dan niet MER-plichtig zijn van de te vergunnen inrichting; dat aangezien verzoeker wezenlijk geen nieuwe gegevens heeft aangebracht in zijn poging om aan te tonen dat de betaalde dossiertaks van 10.000 frank volstond, zijn brief van 3 juni 1993 de termijn tot het instellen van een annulatieberoep tegen de bestreden beslissing van 1 juni 1993 niet heeft gestuit; dat dienvolgens het beroep onontvankelijk is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 1900 negenen-negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.